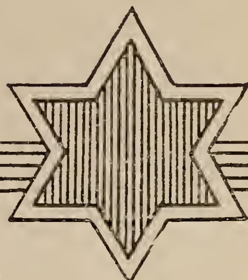
SKANDINAVIENS STJERNE

DEN 17. MARTS 1945.

Den kvindelige Hjælpeforenings 103 Aars Fødselsdag

INDHOLD:

MARTS 1945 | 94. AARGANG | NUMMER 3

FASTER VI RIGTIGT?

Ovenstaaende Spørgsmaal virker maaske chokerende paa Kirkens Medlemmer. Men underkaster vi Spørgsmaalet en nøjere Undersøgelse, vil vi finde, at det alligevel trænger til at blive nærmere belyst.

Efter hvad jeg har erfaret, er det almindeligt, at man spiser ganske som sædvanligt Lørdagen før Fastesøndag, hvad der igen bevirker, at man maaske indtager et Maaltid sent om Aftenen. Naar Fastemødet er forbi Søndag Kl. ca. 14, indtager man straks Middagen. Med andre Ord har Fasten ikke været af særlig lang Varighed. Den er i hvert Fald ikke i Overensstemmelse med hverken Fastens Aand eller Bogstav. Loven om Fasten forstaas af Kirkens Autoriteter saaledes, at Kirkens Medlemmer afholder sig fra Mad og Drikke i 24 Timer.

Medens Loven kræver af De Sidste Dages Hellige i hele Verden, at de faster fra »Aften til Aften«, kan det let ses af Skrifterne og især af Jesu Ord, at det er vigtigere at faa Aanden af Fasten end at holde sig til det kolde Bogstav. Præsident Joseph Smith sagde engang: »Herren har indstiftet Fastedagen paa en fornuftmæssig og intelligent Basis, og ingen af hans Gerninger er ukloge eller forgæves. Hans Lov er fuldkommen i dette som i alle Ting«.

Lad os dog erindre, at Loven om Fasten ikke er absolut, idet Ting som legemlig Svaghed, Sygdom, Graviditet, osv. kan gøre det nødvendigt ikke at faste saa længe som 24 Timer.

Men med de ovennævnte Undtagelser er ogsaa alt sagt. Alle øvrige Sidste Dages Hellige i hele Verden bør faste i 24 Timer.

Fastens Formaal er dobbelt: For det første at hjælpe de fattige og trængende med Mad, Klæder og andre af Livets Nødvendigheder, idet man betaler i Fasteoffer det, som Familien sparer ved Fasten. For det andet gavner det hver eneste Person legemligt og aandeligt at faste rimeligt baade og efter Lovens Bogstav og i dens Aand.

Lad derfor alle Sidste Dages Hellige i Den danske Mission for Fremtiden praktisere en 24 Timers Faste den første Søndag i Maaneden og forøvrigt, naar hver enkelt føler sig tilskyndet dertil.

Orson B. West

Breve fra Norge og Sverige.

Missionspræsidenterne i Norge og Sverige, Ældsterne O. Sönsteby og C. Fritz Johannsson har i Anledning af Aarsskiftet tilsendt Den danske Mission Breve med Rapporter om det forløbne Aar, ligesom den danske Missionspræsident har tilstillet de norske og svenske Missionærer et lignende Brev. Vi bringer her de to Breve i Uddrag.

Norge.

I Anledning af Aarsskiftet vil jeg paa Den norske Missions Vegne sende alle de Hellige i Danmark en Hilsen og en Tak til Dem alle for den Hjælp, De har ydet en Del af de norske Hellige ved de Gaver, som er sendt os, og som vi med Glæde har delt ud til vore gamle og syge og dem, som vi ellers har syntes kunde trænge til det. — Vi forbliver i evig Taknemmeligheds-gæld til Dem for alle de Gaver, De sender os, og vi ved ikke nu, hvorledes vi kan faa gjort noget til Gengæld. Vi har Midler, men kan ikke i Øjeblikket bruge dem uden for Landets Grænser.

Det gør godt at se den Forstaaelse, som vises os her i Norge af vore Nabolande, Sverige og Danmark i en for os vanskelig Tid. Det lindrer noget af den Ulykke, som har ramt os som Følge af Krigen, og dog ved vi, at der er Lande, hvor Trængslerne er meget større, end vi har dem. Ja, det er forfærdeligt med denne Krig, som aldrig synes at faa Ende. Men det er et Kapitel, som jeg ikke skal komme ind paa. Jeg vil hellere skrive nogle Ord om Stillingen i vor Mission.*)

Ja, nu har vi levet i 3 Aar uden Forbindelse med Zion, ligesom ogsaa De har, noget, som er enestaaende i vore Missioners Historie .Ulemperne herved har vi ofte nok følt, men det er da gaaet, og det skal gaa. Men man føler det sommetider, som om man er paa en øde Ø. Men vi har da heldigvis en Del trofaste og trænede Medarbejdere i vor Mission, og da Arbejdet har været lagt godt tilrette, har der ikke i den Henseende været nogle Vanskeligheder.

Det forløbne Aar har været virksomt paa mange Maader. Vi har døbt mange, og ligeledes har vi haft mange Velsignelser, saa Medlemstallet er steget i Løbet af Aaret. De Hellige har været meget flinke til at betale Tiende, saa økonomisk staar vor Mission godt. Vi har mange trofaste Medlemmer af Præstedømmet. Vore Organisationer arbejder i det store og hele godt,

---

*) Beløb modtages stadig til Norgeshjælpen af De kvindelige Hjælpeforeninger i Grenene. For Søskende, som bor udenfor de organiserede Grene, er det lettest at sende Beløbet til Missionskontorets Postgirokonto 33338, mærket »Norge«.

Red.

men der er en Del Besværligheder paa Grund af Krigsforholdene. Blandt andet er det svært at faa større Besøg paa Grund af Mørklægningen.

Vi har saaledes Grund til at være tilfredse med Stillingen, naar Forholdene tages i Betragtning. Vi gaar ind i det nye Aar med Ønsket om fortsat at arbejde for Guds Rige her i vort Land, et Arbejde, som er meget paakrævet, naar vi ser, hvorledes Stillingen er ude i Verden. Vi ser frem til den Dag, da Freden skal komme og give os Lejlighed til større Virksomhed i vor Mission.

Jeg vil samtidig takke for de Bøger, vi har faaet fra Deres Mission gennem Aaret. Der har været stor Efterspørgsel efter Bøger, og desværre har vi ikke kunnet imødekomme alle Ønsker, idet enkelte af Kirkens Bøger nu er udsolgt. Under de nuværende Forhold er der kun ringe Lejlighed til at optrykke Kirkens Bøger, da Papiret er rationeret og heller ikke er saa godt, som vi kunde ønske det. Vanskeligt er det ogsaa at faa dem indbundet tilfredsstillende. Men vi har under Udarbejdelse en Haandbog for Præstedømmet, som vil blive meget alsidig og indeholde Instrukser for Kirkens Arbejde i en Mission. Denne Bog, haaber vi, skal blive til stor Hjælp for Medlemmerne af Præstedømmet, samtidig med, at den ogsaa skal være Lektiebog for vore Kvorums.

Saa haaber vi paa Guds Hjælp i det kommende Aar, som vi har mærket den i det Aar, som svandt. Jeg kan med Glæde fortælle, at ingen af vore Medlemmer er forsvundet eller er blevet saaret under Krigshandlingerne her. *O. Sönsteby.*

Sverige.

— — — — —

Vi savner haardt SKANDINAVIENS STJERNE og haaber, at De vil gøre alt for at faa Tilladelse til at sende os den fremtidig.*) Vi har søgt Tilladelse til at sende »Nordtjärnan« til Dem, men har endnu ikke opnaaet den.

Jeg vil fremføre de bedste Hilsener og kan omtale, at den 28. Oktober havde »Deseret New«s Søndagsnummer en halvspaltelang Artikel paa Forsiden med Billede af den danske Mindetavle for Profeten. Den 25. November modtog jeg igen Bladet med en helsides Artikel paa Side 11 med Uddrag af Referatet af Midsommerkonferencen, og meget interessant.

Hvis De nu vil glæde os med at sende en Statistik i Lighed med de foregaaende Aars, vil jeg være Dem meget taknemmelig. Vi er alle meget interesserede i Den danske Missions storslaaede Arbejde i denne Tid.

Fundet af Abrahams Bog

af Biskop Thomas A. Clawson

Hele Verden er i Oprør, og Troen paa den hellige Skrift vakler paa Grund af den Holdning, flere af Verdens Lærde har indtaget med Hensyn til dennes Sandfærdighed. Videnskabsmændene akcepterer intet, som ikke kan bevises, og mangen en lærd Teolog anser de gamle hellige Mænds Skrivelser for at være Fabler, og Lægmænd, der søger Vejledning hos dem, er ligesom Faar uden Hyrde, idet de ikke ved, hvem de skal følge.

Under saadanne eksisterende Forhold er det intet Under, at Vantroen tiltager blandt Menneskene, og at den forenet med Verdens Skikke og Lyster fører dem bort fra Guds Ord og et retfærdigt Levned ud i Overdrivelser af enhver Art, som er ødelæggende for Menneskehedens sande Lykke.

Den 11. Salme, 10. Vers siger: »Herrens Frygt er Visdoms Begyndelse«, hvad jeg i Sandhed tror, er rigtigt. Manglen paa denne Frygt i vor Tid har faaet mange til at blive deres egen Lov, idet de gør, hvad de ønsker, og derved lider Skibbrud paa deres Tro og bringer Sorg og Ulykke over sig. Herren kender Enden fra Begyndelsen og har lagt sin Plan for at bringe sit Ord frem Tid efter anden, saa at det kan være et Søgelys for Verden, saa at Folkets vaklende Tro kan stimuleres til fornyet Aktivitet, og den vantro bibringes et stærkt Vidnesbyrd, som Herren beredte for over tre tusinde Aar siden til at komme frem, naar det var mest nødvendigt, for at bestyrke den hellige Skrifts Sandfærdighed og bringe Mennesket tilbage til den sande Kundskab om Gud.

I det fjerntliggende Land Kaldæa boede der i Byen Ur en Mand ved Navn Tara, som var en direkte Efterkommer af Sem, og som levede ti Generationer efter Noa. I Aaret 1996

Herren har velsignet vort Arbejde i denne Mission, idet det svundne Aar satte Rekord med Hensyn til Antallet af døbte siden Krigsudbruddet, nemlig 37 Personer. 29 blev ordineret til Præstedømmet og 33 Børn blev velsignede. Tienden satte Rekord i Missionens Historie med Kr. 52.941,51. For alt dette takker vi Gud, som har været med os alle.

C. Fritz Johansson.

*) Tilladelse er opnaaet. *Red.*

f. Kr. fik denne Mand en Søn, som skulde blive stor paa Jorden og højt begunstiget af Herren. Hans Navn var Abram, der senere blev forandret til Abraham, og han boede hos sin Fader Tara, indtil han var omtrent 70 Aar gammel, paa hvilket Tidspunkt han rejste til Palæstina, der dengang var beboet af Kananitter. Selv om Abrahams Fader havde vendt sig til Afgudsdyrkelse og var blevet vildledt af de ægyptiske Præsters Lærdomme, forblev Abraham trofast i Evangeliet og fortsatte at tjene den sande og levende Gud, idet han nægtede at deltage i Afgudsdyrkelsens Vederstyggeligheder. Dette gjorde de ægyptiske Præster saa vrede, at de forsøgte at tage hans Liv; de lagde Haand paa ham og vilde uden Tvivl have fuldbyrdet deres onde Hensigter, hvis Herren ikke havde hørt Abrahams Paakaldelse om Hjælp og udfriet ham af deres Hænder.

Rejsen til Palæstina.

Herren kaldte ham nu til at drage til et Land, som han vilde vise ham, og som skulde blive et udvalgt Land for ham og hans Afkom. Han var lydig mod Herrens Kald. Han og hans Hustru Sarai, senere kaldt Sara, og Abrahams Nevø Loth og dennes Hustru forlod Byen Ur og rejste til Byen Haram, hvor de blev et Stykke Tid. Da der herskede stor Hungersnød i Haram, rejste de til Palæstina, som saa meget indbydende og venligt ud. Herren befalede nu Abraham at rejse gennem Landet fra Øst til Vest og fra Nord til Syd, og lovede ham, at dette udvalgte Land skulde være en evig Arv for ham og hans Afkom efter ham, at hans Sæd skulde blive lige saa talrig som Himlens Stjerner eller som Sandet ved Havets Bred, og at gennem hans Sæd skulde alle Jordens Nationer velsignes.

Hungersnøden naaede ogsaa Palæstina, og Abraham og hans Hus og Lots Familie rejste sydpaa mod Ægypten, hvor Herren talte med Abraham gennem Urim og Thummim og aabenbarede ham de himmelske Legemer og den Orden og de Love, der styrede dem. Disse og andre store Sandheder henhørende til Guds Værk paa Jorden fik Abraham Befaling til at belære Ægypterne om, saa at de ikke skulde have nogen Undskyldning for, at de ikke kendte og dyrkede den sande Gud. Dette forklarer utvivlsomt den

store Kundskab, som Ægypterne besad med Hensyn til Astronomi og ogsaa Grunden til, at Abraham med sin egen Haand skrev Beretningen om Jordens Organisation, firefem hundrede Aar førend den, der gives i I. Mosebog af Moses.

Det er min Hensigt her at befæste et andet Vidnesbyrd, som bekræfter Mose Vidnesbyrd i hans Beskrivelse af Skabelsen i I. Mosebog, et Vidne, der har været skjult i over 3000 Aar, for at komme frem paa en Tid, da Verden behøvede en Bekræftelse af den hellige Skrifts Sandhed paa Grund af de Angreb, som Verdens Folk havde gjort paa den. Abrahams Vidnesbyrd, som er en personlig **Biografi,** kan findes i Den kostelige Perle, et af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Standardværker, som aabenbarer store og herlige Sandheder, som Verden ikke har forstaaet i Aarhundreder.

Joseph Smiths Syn.

Min Beretning vil nu vende sig mod den første Del af det nittende Aarhundrede, da Gud endnu engang talte fra Himlene og forberedte at genoprette den sande Kundskab om, hvorledes man skulde dyrke Ham i Aand og Sandhed, og idet han igen kaldte Mænd til at være Profeter for Folket. Herren virker paa sin egen Maade for at bringe de Ting frem, som vil være til Gavn og Frelse for hans Børn, enten det er gennem de Mænds Medvirken, som er blevet udvalgt til at være hans inspirerede Profeter, eller Mænd, der er inspireret til at gøre de Ting, som vil hjælpe med til at befæste Sandheden i Menneskenes Børns Hjerter. Derfor lægger vi særlig Mærke til, at i Aaret 1820 viste Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus sig for Joseph Smith og fortalte ham om det Værk, der skulde komme til Menneskenes Børn. Gennem syv Aar modtog den unge Profet Instruktioner under en Engels Administration, som forberedte ham til det store Arbejde, han skulde udføre. I Aaret 1827 blev Nephiternes Optegnelser overleveret i hans Hænder, og i 1829 blev de gennem Guds Gave og Kraft oversat og trykt.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret den 6. April 1830, og saaledes blev Grundvolden lagt til en Kirke, som skulde blive en livsvigtig Faktor til at stabilisere Menneskenes Tro og drage dem nærmere til Gud. I 1831

flyttede Kirkens Hovedkvarter til Kirtland, Ohio, hvor den voksede og tiltog i Medlemstal, idet den udvikledes lige saa hurtigt, som den unge Menighed kunde modtage og forstaa Guds Vilje, som den blev aabenbaret for dem fra Tid til anden, Linie paa Linie og Bud paa Bud.

Idet vi nu vender os mod Europa, vil vi se, hvorledes Herren virkede paa en Mand af en Verden, som var interesseret i videnskabelige Undersøgelser og Lærdomme, og som var i Besiddelse af tilstrækkelige Midler til at kunne følge sine Ønskers Maal, for han ønskede at blive hædret blandt Verdens Mennesker.

I Aaret 1828 fik Antonio Sebolo, en berømt fransk Rejsende, under Beskyttelse af Chevalier Droviti, af en ægyptisk Vicekonge, Machermot Ali, Lov til at foretage de Undersøgelser og det Studium, som han ønskede der i Landet. Idet han udvalgte Begravelsespladserne nær den gamle By Thebes som værende dem, der højst sandsynligt vilde give de bedste Resultater, engagerede han 433 tyrkiske og ægyptiske Soldater og begyndte sine Udgravninger den 5. Februar 1831.

Efter at have arbejdet flittigt i fire Maaneder og to Dage, opdagede de en af de gamle Katakomber og gik ind i den den 7. Juni 1831. Den maa have været af anselig Størrelse, for de gik gennem en snæver Passage ind i et stort Kammer, der indeholdt flere hundrede balsamerede Mumier, balsameret efter den 1., 2. og 3. Orden. De af den første Orden optog Nicher i Væggen, medens de af den anden og tredie Orden var anbragt paa Hylder og paa Gulvet.

Mumierne nedpakkes til Forsendelse.

Ved Indladelsen af Luft i Kammeret faldt Mumierne af den anden og tredje Orden, der var daarligt balsameret, sammen; og der var kun elleve af den første Orden, som havde holdt sig saa godt, at de var i Stand til at taale en Overflytning. Mr. Sebolo, der forstod disse Mumiers store Værdi for sit Land og deres vitale Betydning for Studiet af de gamle Ægyptere, som man kun kendte meget lidt til, pakkede dem omhyggeligt ned for at kunne sende dem til sit Fødeland. Dette krævede nogen Tid, og det var i Aaret 1832, at de blev bragt ombord paa et Skib i Alexandria for derfra at transporteres til Frankrig.

Medens Mr. Sebolo gjorde disse Forberedelser til Indskibningen af sin Ladning, paadrog han sig den frygtede ægyptiske Feber, som han blev alvorligt syg af under Sørejsen. Kaptajnen, der forstod, hvilken Fare denne Sygdom frembød, og som frygtede for Resten af sine Passagerer, sejlede ind i Triest, hvor Mr. Sebolo kom under Hospitalsbehandling. Efter ti Dages stigende Temperatur udfærdigede Mr. Sebolo et Testamente, hvori han overdrog sin Nevø Michael H. Chandler hele sin værdifulde Samling af Mumier, hvorpaa han døde. Da Mr. Chandler boede i Dublin, Irland, blev Mumierne sendt til dennes Adresse; men i Mellemtiden havde denne, der nærede et Ønske om at komme til Amerika, forladt sit Fædreland og var udvandret til De forenede Stater, hvor han bosatte sig i Byen Philadelphia.

Mr. Chandlers Venner sendte Mumierne fra Dublin til New York, hvor de naaede Toldboden Vinteren 1832 eller Foraaret 1833. Saaledes blev denne kostbare Samling ført fra Frankrig, hvor den vilde være blevet anbragt i et eller andet Musæum, hvor den kunde beses af Offentligheden, medens den her vilde være et Middel til at bringe Verden nogle store Sandheder, som Gud ønskede, at hans Børn skulde kende.

Da Mr. Chandler var blevet gjort bekendt med Mumiernes Ankomst til New York, tog han dertil, betalte Tolden og tog sin Ejendom i Besiddelse. Mr. Chandler, der kendte de orientalske Landes Begravelseskik ofte at lade Smykker, kostbare Sten og Skatte begrave sammen med de døde, haabede, at disse Mumier vilde afsløre nogle store og værdifulde Skatte. Han var meget ivrig for at faa at vide, hvad Kisterne indeholdt, og begyndte straks at aabne dem, medens de endnu stod i Toldboden. Den ene efter den anden blev aabnet, men afslørede kun nogle Fragmenter af ægyptisk Papyrus, hvorpaa der fandtes nogle astronomiske Beregninger, mærkelige Tegn og Figurer, medens der i to af Kisterne opdagedes, liggende tværsover Mumiernes foldede Arme, to Ruller omhyggeligt svøbt i Linned, oversmurt med en Slags Beg for at bevare Indholdet mod Fugtighed og Luft, uden Tvivl paa Grund af deres store Værdi. For ham var de midlertid ikke af nogen Værdi, fordi det var

simple Papyrusruller, hvorpaa der var skrevet med besynderlige Skrifttegn, Hieroglyffer og Tegn udført med rødt og sort Blæk eller Maling. Han var meget skuffet over ikke at finde noget mere værdifuldt end det.

Medens han saaledes stod og betragtede disse Fund og undersøgte de mærkelige Skrifttegn, hvormed der var skrevet paa Rullerne, traadte en fremmed ind og sagde, at der ingen var til Stede, som kunde læse eller oversætte disse besynderlige Skrivelser. Han sagde yderligere, at en ung Mand ved Navn Joseph Smith, der boede i den vestlige Del af Staten, besad en Gave eller Kraft, hvorved han havde oversat lignende Skrifttegn. Mr. Chandler vidste paa dette Tidspunkt ikke, at Joseph Smith havde oversat de nephitiske Optegnelser eller Mormons Bog; han kendte overhovedet ikke noget til dette Værk.

Oversættelsen af Papyrusrullerne.

Da Mr. Chandler kom til Philadelphia med sine Mumier, bestemte han sig for Turné rundt i Landet med Foredrag og Fremvisning af Levningerne fra den gamle ægyptiske Kultur, der gik Tusinder af Aar tilbage. Paa sine Rejser fra By til By gav han de Lærde nogle Stykker Papyrus, for at de kunde oversætte det, og han paa denne Maade blive i Stand til at holde mere interessante Foredrag. Til sidst kom han til Ohio, og i 1835 holdt han et Foredrag og fremviste Fundene for Indbyggerne i Kirtland, som var særdeles interesserede. Mr. Chandler, der huskede, hvad den fremmede i Toldboden i New York havde sagt om Joseph Smith, at denne skulde være i Besiddelse af en Kraft eller Gave, hvorved han havde oversat lignende Skriftegn, gav ham nogle Stykker Papyrus, som han kunde foretage en Oversættelse af. Da Joseph Smith havde gjort dette, var Mr. Chandler saa tilfreds med den, at han gav ham et Bevis for, at denne Oversættelse var bedre end den, de lærde havde udført. De Hellige i Kirtland var saa interesseret i, hvad de hørte og med Joseph Smiths Oversættelse, at en Del af dem besluttede at købe Mumierne og Manuskriptet af Mr. Chandler, hvad de følgelig gjorde, og saaledes kom de Hellige i Besiddelse af disse Levninger fra en gammel og uddød Nation og sammen med dem et Vidne og et Vid-

nesbyrd, som skulde bringe stor Glæde og Fryd blandt Verdens retfærdige.

En Komité bestaaende af Joseph, Profeten, og andre blev senere udvalgt og begyndte straks en Undersøgelse af de to Ruller, og stor var deres Glæde ved at se, at den ene indeholdt Abrahams Skrivelser, udført ved hans egen Haand, medens han opholdt sig i Ægypten; den anden Josephs Skrivelser. De tidligere Ejere af disse Skrivelser maa have værdsat dem højt paa Grund af de store Sandheder, de indholdt, og utvivlsomt opbevaret dem i deres Familie til Gavn for deres Børn, som gennem dem kunde lære noget om Himlens Gud. Ved Herrens Inspiration blev Mr. Sebolo ført til Afrika, for at han kunde finde de skjulte Ruller og hans Nevø til det amerikanske Fastland til Profeten Joseph Smith, som han havde oprejst til at oversætte dem, saa at de kunde komme frem for Verden som et nyt Vidne, der bekræfter Herrens Ord i de hellige Skrifter, vi nu har. Det er et Vidnesbyrd, der er ædelt og stærkt og er beregnet paa at genopvække Menneskenes Børn i deres Haab om Frelse.

Abrahams Bog.

En Beretning om, hvorledes disse Skrivelser kom Kirken i Hænde fremkom første Gang i Kirkens Blad «Messenger and Advocate» i Missouri i December 1835 med Oliver Cowderys Underskrift; og Indholdet af den ene af Rullerne blev offentliggjort i Nauvoo i «Times and Seasons» i 1842 under Titlen »Abrahams Bog«. Saaledes blev der skænket nogle store og vigtige Sandheder, som vor himmelske Fader befalede Abraham at undervise de gamle Ægyptere om for 3000 Aar siden, og som nu atter aabenbares i vor Tid og Slægt.

Disse Mumiers Mission er blevet udført, for gennem dem er det kommet for Lyset, som Gud ønskede, Verden skulde kende, nemlig, vor Herre Jesu Kristi Evangeliums frelsende Kraft.

Hvad der er blevet af Mumierne og Papyrusrullerne er et Spørgsmaal, der er blevet stillet af mange Mennesker. Efter Offentliggørelsen af Abrahams Bog fik Lusy Smith, Profetens Moder overdraget dem, og de blev af hende fremvist

for dem, der ønskede at se dem. William Smith, hendes Søn, overtalte ved Josephs og Hyrums Martyrdød sin Moder til at overlade sig Mumierne; men William, der var en samvittighedsløs Person solgte dem og Papyrusrullerne til et Musæum i St. Louis. De blev senere solgt til Wood's Musæum i Chicago, hvor de blev udstillet sammen med andre Ting. Ved den store Brand i 1875 blev Wood's Musæum og hvad det indeholdt, indbefattet Mumierne og Papyrusrullerne fortæret af Ild. Saaledes blev Papyrusrullerne tilintetgjort; men Skrifttegnene, der var indgraveret derpaa, var oversat og trykt og staar i Dag som et yderligere Vidne om de jødiske Skrifters Sandfærdighed. (Tale holdt over Salt Lake City Radio d. 23. August 1925).

Ungdomsforeningerne.

Farvel til en Arbejdsmark.

Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse vil indenfor den nærmeste Fremtid gennemgaa en Ændring. Undertegnede, der gennem mange Aar har været Raadgiver og sidst Præsident, har bedt Missionspræsidenten om at blive løst.

Tro ikke, at Anmodningen er et Udtryk for, at jeg ikke mere interesserer mig for Ungdomsarbejdet, nej, tværtimod, jeg har aldrig omfattet det med større Interesse end i Dag. Aarsagen skal tilskrives — her vil jeg gerne udtrykke min personlige Mening og ikke Hovedbestyrelsens — at Folk med nye Impulser, nye Ideer kommer frem og er villige til at føre Organisationen frem i de Fredens Aar, som forhaabentlig snart oprinder. Gud ønsker af os, at vi arbejder Hundrede Procent for Hans Sag, derfor skal de Brødre og Søstre, som faar overdraget Ansvaret at lede Ungdomsarbejdet i Den danske Mission, paatage sig det, ikke for at vinde Ære og Berømmelse, men for at udbygge, udvide Arbejdet og sidst, men ikke mindst skabe en karakterfast Ungdom med Begreb om Livets Alvor og Kraft til at være Vogter af Herrens Vingaard.

»Kæmp for alt, hvad du har kært«, det er den Parole, jeg vil overgive til den nye Hovedbestyrelse. Sejren er Kampens Pris. Hver eneste Dag er en Kamp, ikke alene for det daglige Udkomme, men ogsaa for den aandelige Renhed. Det er den Renhed, Ungdomsforeningerne skal være Talsmand for. Gud giver ikke op, og Han venter af os, at vi heller aldrig lader os

»Kampen mod Stimulanserne«.

Under denne Devise udsender vort største Forlag, Gyldendal, til Sommer et Værk med Titlen »Stimulanser og Rusgifte«. Det redigeres af Professor Knud O. Møller og har som Medarbejdere bl. a. Professorerne Erik Warburg, Eggert Møller, Hj. Helweg, Overlægerne Geert-Jørgensen, Jens Chr. Smith, Dr. Per From-Hansen og Dr. Erik Jacobsen.

»Berlingske Tidende« har omtalt Bogen under Overskriften »Stimulansernes festlige, men falske og farlige Verden: Kaffe, Te, Tobak, Spiritus, Ferietabletter, Morfin o.s.v.«.

Naar Værket foreligger skal vi i en Artikel redegøre for de lærde Herrers Resultater af Arbejdet med det interessante Stof.

Værkets Redaktør har faaet tilbudt det paa Missionskontoret beroende Materiale angaaende statistiske Undersøgelser vedrørende Visdomsordets Indflydelse paa Sundhedstilstanden.

---

kue, hvor mørkt det end kan se ud. Vi har dog Sandheden og Lyset, hvorfor saa være ængstelige? Intet skal og maa træffe os uforberedte.

Ungdomsforeningernes Opgaver er, som før nævnt mange og store og ikke mindst nu. En Del af det grundlæggende Arbejde for hele Ungdomsbevægelsen var Stævnerne, herigennem Samarbejdet og alt, hvad dermed fulgte. Det har vi delvis maattet give Afkald paa under Krigen. Naar ordnede Forhold indtræder, skal Opgaverne paany tages op. Den nye Hovedbestyrelse kan allerede nu begynde Tilrettelæggelsen for Fredens Aar.

Jeg vil gerne her takke alle Medlemmerne af Hovedbestyrelsen for Arbejdet og for Forstaaelsen i de forløbne Aar; jeg har aldrig haft nødig at spørge: »Hvem er for Herrens Sag?« Kirkens Trivsel var dem altid paa Sinde. Ungdomsforeningernes Bestyrelser og Medlemmer skylder jeg ogsaa Tak for godt Samarbejde.

Mit inderligste Ønske er, at Ungdomsarbejdet maa blomstre og trives. Maaske skal der skabes nye Baner og Veje, maaske var vore for afstumpede, men alligevel har vi forsøgt at gøre vort bedste. Lad de nye Kræfter vise de nye Baner og behandle vort Minde skaansomt, vi der havde den sværeste Tid at kæmpe med.

Julius Andersen.

LANDET RUNDT.

Aalborg: 29. Marts fylder Niels Hansen Degn, Hadsund, 65 Aar. Broder Degn har været Medlem af Kirken siden 1906.

København: Kai og Kamma Jørgensens lille Søn, født den 20. September 1944, velsignedes Søndag den 7. Januar af Faderen, Ældste Kai Jørgensen, og fik Navnet Brian Kai Jørgensen.

Den 5. Marts kan Ellen Christensen og hendes Mand, Marius Christensen, fejre deres Sølvbryllup. Str. Christensen vil især huskes af Søskende i hele Danmark som tidl. Præsidentinde for Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse og som praktiserende Genealog.

En meget god Ven af Kirken, Fru Ågot Thomsen, fejrer sammen med sin Mand Sølvbryllup Tirsdag den 20. Marts.

Ovenstaaende Søskende og Venner ønskes alle hjertelig til Lykke!

København: Søster Jacobine Blom Wiborg døde den 8. Januar, 84 Aar gammel, og blev begravet den 12. Januar. Str. Wiborg havde været Medlem af Kirken siden 1936.

Johan Hentzen Jensen døde den 1. Februar, kun 20 Aar gammel, og blev begravet den 6. Februar. Broder Jensen havde været Medlem af Kirken siden 1936.

Søster Laura Hansen døde den 9. Februar, godt 76 Aar gammel, og blev begravet den 14. Februar. Søster Hansen havde været Medlem af Kirken siden 1922.

Æret være deres Minde!

Aarhus: Aarhus Grens Søndagsskole afholdt Søndag den 4. Februar Kl. 10 et specielt Program. Filmen» Kongernes Konge« forevistes. Der var indlagt Sange og Foredrag... Efter Programmet en kort Tale af Distriktspræsident Thorvald Jensen. Hele Programmet blev fulgt med stor Interesse af de fremmødte. Tilstede 50 Børn og 20 voksne. *L.J.*

København: Maanedens vigtigste Begivenhed var Nødvendigheden af, at alle Ugens Møder blev rykket saa tæt sammen, som det var muligt, af Hensyn til de lovbefalede Besparelser af Brændsel og Lys. Resultatet af Forhandlingerne herom blev, at der fremtidig kun afholdes Møder i Kirken paa Søn-, Man- og Tirsdage. Til Gengæld er Møderne ordnede saaledes, at alle Organisationerne har deres fulde Mødeantal, og Søskende er meget taknemmelige, fordi det ikke har været nødvendigt at sløjfe nogle af Møderne.

En anden vigtig Begivenhed var det, at Ungdomsforeningerne efter en Del Besværligheder paany aabnede. Samtidig med, at der som hidtil dyrkes sædvanligt Klassearbejde, findes der nu Kursus, hvor man som Medlem af Ungdomsforeningerne mod et beskedent Beløb af 3 Kroner pr. Sæson kan studere forskellige Fag: Engelsk for Begyndere, Engelsk for Viderekomne, Scenearbejde, Musik og Sang o.s.v.. Denne Idé har slaaet godt an, og Deltagelsen er langt over Forventning. De betalende Kursus afholdes dels i Tilslutning til det offentlige Ungdomsmøde, dels paa andre Aftener i private Hjem.

Søndagsskolen og Primary afholdt den 14. Februar i Fællesskab deres aarlige Fastelavnsfest med Tøndeslagning og Børneprogram. Som sædvanlig til saadanne Fester var der mange Mennesker og høj Stemning. *JS.*

Odense: Vi har nogle dejlige Møder Søndag Aften. Jeg tror selv det er, fordi Grenens Medlemmer er ydmyge Mennesker, der hellere vil høre *Guds Ord,* end store Afhandlinger *om* Guds Ord. Vi føler Gud er med os. Der er ingen hos os, der lider Nød. Lidt Sygdom engang imellem; men der er ingen af os her, der i disse onde Aar har prøvet hverken at sulte eller fryse. Vi er en lille velsignet Flok, og jeg tror, vi ved det og prøver at leve vort Liv saadan, at det er en Tak for alt godt. *T.A.T.*

Esbjerg: Konference blev afholdt i Kv. Hjælpeforening den 3. og 4. Februar.

Konferencen indledtes Lørdag Aften med en Pakkefest, hvor der indkom et pænt Beløb til Foreningen. Søndag Efterm. talte tre Søstre til Forsamlingen. Helt igennem en udmærket Konference.

Mandag den tolvte Februar afholdt Søndagsskolen Fastelavnsfest for Børnene, der hver fik foræret en lille Ting i Form af en Hat, Fastelavnsris eller Næse. Senere blev der udleveret en Bolle til hver. Til Stede var 65 Børn. *B.L.*

Paa Grund af Pladsmangel og ingen Mulighed for Udvidelse af Bladet under de herskende Forhold udgaar denne Gang følgende Artikler:

For Ledere — Brush up your English — Hvad ved De om Mormonismen? — Censeo.

I næste Nummer haaber vi at kunne bringe Artikler fra alle disse Seriegrupper.

Red.

115 Aar.

Den 6. April kan vor Kirke fejre 115-Aars-Dagen for sin Oprettelse i Peter Whitmers Hjem i Fayette i Staten New York. Lad denne Dag blive en Festdag for enhver Sidste Dages Hellig i Den danske Mission.

SØNDAGSSKOLEN

April 1945.

NADVERVERS

Dette Brød, som nydes her,
til Erindring om dig er.
Kalken ogsaa minder mig
om dit Blod, udgydt for mig.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*

1. Mose-Bog 32. Kap. 1. Vers: Og Jakob drog sin Vej og Guds Engle mødte ham.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*

2. Mose-Bog 4. Kap. 29. Vers: Saa gik Moses og Aron hen og samlede alle de Ældste af Israels Børn.

3. Søndag. *Junior Klassen*

Pauli Brev til Galaterne 6. Kap. 10. Vers: Derfor eftersom vi har Lejlighed, lad os gøre det gode mod alle, men mest mod Troens egne.

4. Søndag. *Senior Klassen*

2. Mose-Bog 9. Kap. 30. Vers: Dog, om dig og dine Tjenere ved jeg, at I endnu ikke frygter for den Herre Guds Ansigt.

Føler du dig vel tilmode, da se frit op mod Himlen, men er dit Sind og dine Gerninger mørke, da sku mod Jorden.

N. P. A.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West,* Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn. N.